

П. З. Гуцал

Лаврівський фон Пльокен Марцель

ЛАВРІВСЬКИЙ фон ПЛЬОКЕН Марцель (28. 10. 1856, м. Краків, нині Польща - 14. 04. 1927, Відень) - військовик. Син священника УГКЦ, композитора і диригента І. Лаврівського (1823-73), дядько і хрещений батько [Ю. Лаврівського](#). Генерал-лейтенант (1917). У 1861-66 жив у Львові, згодом - у м. Холм (нині Польща), де навч. у гімназії. Закін. кадет. школу в Лобзові (нині у складі Кракова) і Терезіан. військ. академію у м. Вінер-Нойштадт побл. Відня. Служив у різних містах Австро-Угорщини, зокрема Перемишлі та Ярославі (нині обидва - Польща), у піхот. полках, сформов. переважно з українців. За свідченням сучасників, «відзначався тактом, чесним характером і великою любов'ю до українського жовніра». На поч. 1-ї світової війни - командир 11-ї гірської бригади 48-ї піхот. дивізії в м. Тузла (нині Боснія та Герцеговина). Воював на Серб. та Італ. фронтах, відзначився у жовтні-листопаді 1917 як командир 94-ї піхот. дивізії у битві при Капоретто (т. зв. 12-а битва при Ізонцо). Після відставки 1 січня 1919 мешкав у Відні.

Бібліографічний опис:

Лаврівський фон Пльокен Марцель / П. З. Гуцал // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52781>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).